

क्षांत्यादिभवेमह्या तु ल्येतिसंबंधः गुहस्यकुमारस्य संमता ब्रह्मण्यतया ब्रह्मणानां गुहस्य ब्रह्मण्यतया च नित्यं ॥१२॥ मनसापि प्रपन्नाः किमुत साक्षात् ॥१३॥ जननी बोधात्वेति संबन्धः अवेक्ष्य न चराति शेषः ॥१४॥ उक्तं
तु भूतदुष्टा मिति पावत मिषतीं पश्यतीं सर्वज्ञा मित्यर्थः इरावतीं जनवतीं इरातुमदिरावारिभारस्य ज्ञानभूमिषु इति विश्वलोचनः ॥१५॥

क्षांत्या मद्या गोपने धारणे च दीप्त्या कृशानोस्तपनस्य चैव ॥ तुल्या गंगा संमता ब्रह्मणानां गुहस्य ब्रह्मण्यतया च नित्यं ॥१२॥ ऋषिष्ठुतां विष्णुपदां पुराणां सप्तपुण्यतोयां
मनसापि लोके ॥ सर्वात्मना ज्ञान् हवीं ये प्रपन्नास्ते ब्रह्मणः सदनं संप्रयाताः ॥१३॥ लोकानवेक्ष्य जननीं च पुत्रान्सर्वात्मना सर्वगुणोपपन्नान् ॥ तस्थान कं ब्रह्म
मभीप्समानैर्गंगासदैवात्मवज्रैरुपास्या ॥१४॥ उक्तां पुष्पां मिषतीं विश्वभोज्यां मिरावतीं धारिणीं भूधराणां ॥ शिष्टाश्रयाममृतां ब्रह्मकांतां गंगाश्रयेदा
त्मवान्सिद्धिकामः ॥१५॥ प्रसाद्य देवान्सविभून्समस्तान् भगीरथस्तपसो ग्रेण गंगां ॥ गामानयन्तामभिगम्य शश्वसुं सांभयं नेह चामुत्र विद्यात् ॥१६॥
उदाहृतः सर्वथा ते गुणानां मयैकदेशः प्रसमीक्ष्य बुद्ध्या ॥ शक्तिर्न मेकाचिदिहास्ति वक्तुं गुणान्सर्वान्परिमातुं तथैव ॥१७॥ मेरोः समुद्रस्य च सर्वयत्नैः
संख्योपलाना मुदकस्य वापि ॥ शक्यं वक्तुं नेह गंगाजलानां गुणारख्यानं परिमातुं तथैव ॥१८॥ तस्मादेतान्परयाश्रद्धयोक्तान् गुणान्सर्वान् ज्ञान् हवीं यान् स
दैव ॥ भवेद्वाचामनसा कर्मणा च भक्त्या युक्तः श्रद्धया श्रद्धधानः ॥१९॥ लोकानि मां स्त्रीन्यशसा वितत्य सिद्धिं प्राप्य महतीं तां दुरापां ॥ गंगाकृतानचिरेणै
व लोका न्यथैष्टमिष्टान् विहरिष्यसित्वं ॥२०॥ तव मम च गुणैर्महानुभावाज्जपतु मतिं सततं स्वधर्मयुक्तैः ॥ अभिमतजनवत्सला हि गंगा जगत्त्रियुन
क्ति सरैश्च भक्तिमंतं ॥२१॥ श्रीश्व उवाच इति परममतिर्गुणानशेषान् शिलरतये त्रिपथानुयोगरूपान् ॥ बहुविधमनुशास्य तथ्यरूपान् गगनतलं
द्युतिमान् विवेश सिद्धः ॥२२॥ शिलवृत्तिस्तु सिद्धस्य वाक्यैः संबोधितस्तदा ॥ गंगामुपास्य विधिवत्सिद्धिं प्राप सुदुर्लभां ॥२३॥ तथा त्वमपि कौंतेय भक्त्या
परमया युतः ॥ गंगामभ्येक्षितं तं प्राप्स्यसे सिद्धिमुत्तमां वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वेति हासं श्रीश्वोक्तं गंगायास्तव संयुतं ॥ युधिष्ठिरः परं प्रीतिमगच्छद्वातृभिः सह ५

रिति मेदिनी ब्रह्मणोपिकांतां चेतोहरां सिद्धिर्मोक्षः ॥१५॥ सविभून्सेवरां गां पृथ्वीं ॥१६॥ गुणानां गंगायामिति शेषः ॥१७॥ १८॥ मदुक्तान् गंगागुणान् ज्ञात्वा वागादिभिः स्तोत्रध्यानस्नानादिषु श्रद्धाजो भवेदिति सं
बंधः ॥१९॥ गंगाकृतान् गंगासेवनप्राप्तान् इष्टान्संकल्पसिद्धान् पाठांतरं यथैष्टं मृष्टं मधुरं यथा स्यात् तथा ॥२०॥ महानुभावा गंगा मतिं जपतु प्रीणा तु गंगादर्शनादिनामतिः प्रसीदस्वित्यर्थः अभिमतः श्रद्धालुः ॥२१॥ २२॥